РІЖНІ ВІСТИ.

Жінки у Всеукр. Центр. Викон. Комітеті.

"Вперед" подає за "Русспрес":

Камінецька "Укроста" доносить, що на Зїзді Рад в Харкові брало участь 60 жінок-кому ністок. До українського Виконкому вибрано 5 жінок делегаток.

Знова віденська "Роста" доносить, що на Всеукр. Зїзді Рад в Харкові брало участь 80 жінок-делегаток, а до Всеукр. Центр. Викон. Комітету вибрано 8 жінок.

З під румунського ярма.

"Dimineata" подає статистику засудів за страйки в Румунії. Військові суди засудили загалом на 270 літ, 10 місяців, 15 днів. До сього треба додати ще засуди на 25 літ робітників арсеналу і засуди на смерть. Разом за самі тільки страйки засуджено робітників на 296 літ, а одного на смерть.

Занепад продукції пшениці в Румунії.

По тяжких трудах експерти хліборобства зібрали статистику продукції пшениці в Румунії, котра показує, що сегорічний збір пшениці не дорівнає навіть половині передвоєнній продукції. Стара Румунія, Бесарабія, яка перед війною належала до Росії і числила ся найбогатшою хліборобською провінцією та Семигород, який колись був частиною австро-угорської монархії, разом продукували 174,000.000 бушлів пшениці. Сегорічний збір пшениці в згаданих хліборобських краях обличують лише на 93,000.000 бушлів. Головною причиною такої малої продукції в сім році є те, що богато урожайної землї лежить облогом. Приміром в Бесарабії перед війною рільники звичайно управляли під озиму пшеницю 1,106.000 акрів землї, а сего року оброблено лише 550.000 акрів. В Семигороді перед війною хліборобри пересічно обсівали озимою пшеницею 350,000.000 акрів землї, а сего року навіть половини з того не засіяно.

ХОЧЕТЕ ЗНАТИ

як зорганізована Радянська Україна, то прочитайте брошурку, яка що тільки вийшла з друку і називаєть ся

КОНСТИТУЦІЯ

УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІЯЛІСТИЧНОЇ РАДЯНСЬКОЇ РЕПУБЛИКИ

Ся брошурка видана Радянським Правительством України для масового поширеня між робітниками і селянами на Україні.

Ціна 5 центів.

Замовленя посилайте до:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor St.
WINNIPEG, MAN.

ПРОСТО З УКРАЇНИ!

Єсли ви цікаві довідатись про житє і працю тих товаришів, котрі керують революційним рухом на Україні, то замовляйте нову брошурку, що тільки вийшла з друку і називаєть ся:

ПРОВІДНИКИ РЕВОЛЮЦІЙНОГО РУХУ НА УКРАЇНІ.

В сій брошурці є подані також найновійші портрети револ. провідників, які ще не були печатані в Америці. Брошурка надаєть ся до масового ширеня.

Ціна 10 центів.

Замовленя посилайте до:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor St.
WINNIPEG, MAN.

Світова війна погано підкопала стан рільництва в краях східно-полудневої Европи і треба ще довго ждати доки воно дійде до свого нормального передвоєнного стану.

В Швайцарії.

20. марта с. р. відбув ся зїзд делегатів лівих професійних спілок Швайцарії, які стоять в опозиції до амстердамського Інтернаціоналу професійних спілок (жовтих). Всього на зїзд приїхало 44 делегатів від 90.000 зорганізованих робітників. Ухвалено резолюцію про необхідність злуки виступів професійних спілок одностайно з політичними організаціями, які стоять на ґрунті революційної клясової війни з буржуазією. Такою організацією є комуністична партія.

Шведські соціялістки вступили до III. Інтернаціоналу.

В Штокгольмі відбув ся зїзд лівих соціялісток, на якому заступлені були 18 організацій 23 делегатками. В числі гостий знаходилась представителька норвежського союза. Зїзд постановив одноголосно приступити до Комуністичного Інтернаціналу і приняти назву "Жіночого відділу комуністичної партії". Зїзд постановив скріпити агітацію між жінками. Зорганізовані відділом жінок збірки одіня на користь російських дітий дали гарні результати. До В.Ц.К. жіночого відділу комуністичної партії вибрані Сігне Янсом, Герда Ліндерот і Ярна Пріп.

Індія числить 319 мілїонів мешканців.

ДЕЛГІ, Індія, 2. мая. — Державний спис людности в Індії, який був переведений дня 16. марта, виказує, що Індія числить під теперішну пору 319 мілїонів населеня. В 1911 р. було 315,150.000 населеня.

Нова пролетарська газета у Франції.

ПАРИЖ, 14. цвітня (почтою). — Секція соціялістичної партії північної Франції заложила була перед 14 місяцями тижневик "Пролетар", який виходив зразу в дуже малім числі примірників.

Нині ся часопись стала органом секції Комуністичної Партії в північній Франції, яка числить вже більше членів ніж перед розломом після конгресу в Тур. Часопись розходить ся нині в 10.000 примірників.

Часопись є основана і редагована робітниками. Головним редактором є Делюри, також робітник.

Засуд комуністів у Варшаві.

З Варшави доносять, що окружний суд засудив на чотири роки тяжкої тюрми Гайвля Блюма, а Лайзора Гірштайна на 6 місяців тюрми за спробу порозуміня з делегатами спартаківців.

Борислав в руках Французів.

Польсько-французька нафтова конвенція має забезпечувати експльоатацію галицьких нафтових теренів виключно французькому капіталови. Польський уряд мав, по неофіціяльному донесеню, зобовязати ся незакльочати в сій справі з иншими державами ніяких договорів. За се має Польща одержати більшу позичку у франках.

Туреччина видалила петлюрівців.

Член кубанського "уряду" Бич і "міністер" Петлюри Тимошенко, які були в Грузії, з приходом большевиків перейшли до Туреччини, однак турецький уряд заборонив їм побуту на своїй території. Обох спроваджено до Константинополя, звідки поїдуть дальше.

Скоропадщина в Німеччині

Ернст Ріман в місячнику "Die Gegenwart" поміщує статю п. н. "Східно-европейська реакція", в якій остро виступає проти українських гетьманців на території Німеччини. Між иншим каже, що гетьманці утворили організацію, уладжують інформаційні бюра, їхні курієри цілком спокійно з ріжними дорученями їздять з Берліна до Монахова, уладжують принятя, витають мандруючих кандидатів на неістнуючі престоли, а сам Скоропадський удержує двір, адютантів і дозорців, наче справжній монарха. А се все діеть ся на території республиканської Німеччини.

ВІСТИ З СТАРОГО КРАЮ.

КОЛЬОНІЗАЦІЯ НА ВОЛИНІ.

Кольонізація Волині польськими кольоністами.

Перше, парцелюють і кольонізують свої землї ріжні польські пани — виключно між польських захожих селян. Так продали уже:

1) Гр. Лєдоховський А. — маєток Бобичі, 700 десятин.

2) Ян Мілковський — Маркостав, 150 моргів.

3) П. Гутовський — Суходоли, 200 моргів.

4) Сподкоємці Люціянського — Риловиця і хутір Підбори.

Друге, кольонізуеть ся т зв. опущені маєтки, що належать панам Українцям і Москалям, що від початку війни виїхали з Волині і дотепер не могли сюди вернути ся.

Всї тих маєтків є 15—20.000 десятин. Вся ся земля призначена "для польського жовнїра". Відомі маєтки отсих власників:

1) Гудим Левкович — с. Охнівка.

2) Белянкін — м. Устилуг (3,000 десятин).

3) Бар. Офенберг — с. Верба.

4) Лідерс Веймарн — м. Горохів.

5) Зеленський А. — с. Єзірці.

6) Генер. Сухомлінов — с. Городко.

7) Драгоміров — с. Пульма-Світазь.

8) Фріш — с. Візють-Березжани.

9) Більбасов — с. Свинюхи, Зборинськ.

10) Масалітинова — с. Брани.

11) Ракович — с. Орище, Шельвів.

Трете, польський уряд забирає казенні землї. До казенних земель лічать також церковні землї.

РЕКВІЗИЦІЇ В ЗОЛОЧІВЩИНІ.

По селах золочівського повіту, в Княжім, Почапах, Хильчичах, Ляцькому і и. закватировано в останних днях відділи кавалерії польських військ. Часті кватирунки, переводжувані протягом цілої війни, винищили вже й так тамошне населене в страшний спосіб. Теперішні одначе перевисшають своєю безглядністю все, що було досї. Жовнїри продають цілий свій фасунок для людий і коний Жидам, а самі живуть разом з кіньми на удержаню селян.

А домаганя жовнірів не малі. Мимо посту, мусять діставати щоденно мясні страви, жінки обовязані прати їм даром біле, останки вівса і сїна зїдають військові коні, а що має якунебудь вартість, гине в ночи зі стоділ і комор.

Щоби в ночі ніхто не перешкаджав красти, заведтно виїмковий стан і заборонено селянам виходити з хати по 9 год. вечером, так, що вони тільки з вікон можуть глядіти, як виносять їхнє майно.

Ціле населене стероризоване, не може доконати своїх весняних пільних робіт, бо забираєть ся їм рештки насіня.

Перші польські кольоністи в Дубні.

Як доносить "Слово Польске", до Дубна прибули перші кольоністи, польські жовнїри, яких наділено землею з опущених дворів під містом. Походять вони з Великопольщі і привезли з собою коні і господарські знаряди. Місцева влада видає їм даром будівельний матеріял.

Подяка Петлюри своїм хаїбодавцям.

"Gageta Poranna" доносить, що "правительство" Петлюри вислало до польського правительства в Варшаві письмо з подякою за гостинність та з просьбою о опіку над Українцями (петлюрівцями), що остали в Польщі.

Готують ся до виїзду до союзника Гортого.

Віденський "Укр. Прапор" доносить, що делегати петлюрівського "правительства" ген. Дельвіг (видко, що якийсь українець, — зам. скл.), "міністер" Стемпковський (польський дїдич) і "посол" Мацієвич, які виїхали до Парижа, хочуть там виєднати допомогу для перенесеня петлюрівських недобитків з Польщі на Угорщину з огляду на вимоги рижського договору.

Полонені слїпнуть в таборах.

В барахах для інтернованих в Тухолї сидить ще доволї богато українських полонених, бо 120 осіб. Звільненя наступають дуже пиняво, бо поданя звичайно дуже довго залягають по ріжних канцеляріях, заки дістануть ся до управи табору. Дотичні референти все "не мають часу" до поладнаня їх. Та не всї полонені мають надію на випущене на волю. Є дуже богато таких, за якими нема кому внести поданя, а є й такі, що зрезигнували з подань, спокійно очікуючи кінця своєї неволї.

Мимо запевнень польських властий через львівську дирекцію полїції, що в Тухолї живеть ся нашим полоненим як найлїпше, полонені помирають поволї, а їх житє стає тортурою. Позбавлені світла в темних землянках-льохах вони слїпнуть, як наприм. сотн. Іван Цапяк, пор. Томковид, пор. Іван Лица.

Всякі просьби до військових властий, до польського президента міністрів і начальника польської держави не помагають.

"Армія" Петлюри, як кольоніяльне військо Франції?

Краківські "Nowiny Powszechne" в числі з дня 26. цвітня в спеціяльній інформації з Варшави, яку надруковано великими буквами на першій сторінці газети, подають сенза цийну вістку під заголовком: "Армія Петлюри буде включена до французьких чужоземних військ". В сій інформації читаємо:

"Доля решткив армії Петлюри не може викликати заздрости. Перебувають вони в таборах інтернованих в Польщі, чекаючи перевороту на Україні, який одначе не приходить. Повстаня, які там відбувають ся, мають місцевий характер і не можуть відограти рішаючої ролї. Тверда большевицька рука здавлює кождий визвольний рух, а час іде... Польща видає величезні суми на прохарчоване сих людий без вітчини і на їх содягнене. Зараз на допомогу нам приходять Французи. Вони хочуть недобитків Петлюри включити до своєї чужоземної легії. Се може булоб найкращим розвязанем справи української армії".

Сегорічні засіви в Галичині.

З краю доносять до "Вперед", що стан озимого жита є гарний, озима пшениця не удала ся в наслїдок осінної посухи. Рано посіяна пшениця є рідка, пізнійше посіяна цілком незійшла так, що її весною назад зорано. Весняні засіви також не всюди можна було зробити в наслїдок недостачі насіня. Польський уряд замість обіцяної допомоги в насіню, зареквірував в богато селах у селян збіже так, що вони не мали чим обсіяти поля.

Бандитизм в Східній Галичині.

З Сокальщини доносять до "Вперед" з 29. цвітня:

Минулого тижня зорганізована ватага уоружених бандитів поставила громаді міста Варяж коло Сокаля письменне домагане, щоби їм зложили мешканці 2 мілїони марок контрибуції. На випадок незложеня її, загрозили, що пустять з димом ціле місто. Варяжане налякали ся вправдї сеї загрози, але гроший не зложили. В кілька день пізнійше бандити підпалили місто. Згоріло в Варяжі 200 домів. За бандитами і слїд загинув.

Що діеть ся в Коломиї.

Коломия, дня 30. IV. 1921.

В останних часах заведено тут виїмковий стан. Вулицями переходять військові патрулї з острим оружєм, задержують прохожих та жадають легітимації. По хатах переводять ревізії, глядаючи за чужосторонними. Ті останні мусять зголошувати ся в команді міста і оправдувати своє перебуване в місті. Селян з підміських громад не впускають до міста, як що не мають перепусток.

("Вперед".)

Смерть від побитя польським жандармом.

Юрко Головецький, господар зі Свершковець, побитий в варварський спосіб жандармами 16. цвітня, помер 21. цвітня серед страшних мук і болїв. Померший впав жертвою знущань команданта жандармського постеруночку в Беремянях Дурбайла і його підвладного жандарма Жура. Судова комісія, яка перепровадила секцію тіла, ствердила, що смерть наступила в наслїдок важкого побитя попід груди і живіт. Нєбіщик числив около 50 літ і полишив жінку і дрібні дїти.

Два роки в тюрмі.

Зза мурів львівської тюрми дійшов до нас знову голос розпуки селянина Івана Думи з села Русин, сокальського повіту, який уже два роки находить ся в слїдчому арешті і не може дочекати ся вияснення своєї справи. Історія дуже проста.

Два роки тому арештували його, бо "хотїв Україну будувати". Якийсь поручник Антонї Врубель побив його так, що бідолаха стратив притомність. Далї тягали його до Варяжа, Грубашева, побиваючи його всюди по дорозї, до Домбя, а накінець до Львова до полевого суду, який засудив його за зраду стану на смерть. Засуду не виконано, бо прийшло уласкавленє, але від сього часу Дума остає в тюрмі і не може діждати ся ні ревізії своєї справи ні звільнення.

СКАЛАТЇЦИНА, с. ДОРОФІВКА.

Несовісний учитель, війт і жандарм.

Учитель села Дорофіївки не сповнює цілком своїх обовязків. Громадї, що його удержує, говорить таке: "Хто Русин, тому не треба учити ся". Дорофіївці самі не знають, за що платять податок на школу.

Молодіж хотїла дати аматорську виставу в селї, але учитель і війт не позволили на се. Колиж молодіж, відчуваючи потребу якої небудь культурної роботи, стала вчити ся співу, війт і учитель покликали жандарма з Підволочиск, щоби розігнав молодіж. Жандарм арештував Кіндрата Осадчука, що щиро займав ся хором, і відправив його до скалатської тюрми. Коли його звільнено, жандарм арештував Осадчука вдруге і відставив до тернопільської тюрми. Звідтам вийшов Осадчук вже зломаний на душі і тепер криеть ся в сусїдному селї. Такі то гаразди дїють ся в селї Дорофіївці.

НАДІСЛАНЕ

ХТО НА НАС НАПАДАЄ.

Ріджайна, Саск.

Від того часу, як укр. робітники в Ріджайні вимели патріотично-петлюрівське зміте з Укр. Роб. Дому, від тодї у всїх чорносотенних газетах, як "Укр. Гол.", "Кан. Укр." і "Кан. Фармер", стало появляють ся напади на робітників в Ріджайні, що гортують ся при Укр. Роб. Домі. Ці дописувателї нападають на укр. робітників в Ріджайні в найпідлїйший "патріотичний" спосіб.

Чи знають сї панки чорносотенні редактори тих осіб, що до них дописують з Ріджайни? Єсли так, то ми тепер будемо мати поняте, з ким тримають компанію редактори згаданих газет. Укр. робітники в Ріджайні викинули з Укр. Роб. Дому за двері тих "синів України", — Юрків, Паньків, Петрусів, — що завсїгди тягались пяні з колядою попід робітничі хати, що займались в Роб. Домі "крученем батаї" та лізли цїлуватись, що хотїли віденського новодобістського "комунїзму", що совались з ріжною контрреволюцією.

Опинившись за дверима Укр. Роб. Дому, те дранте вдало ся до укр. чорносотенних газет і почало там видисувати на робітників ріжні пашквілї. Відповідати на них не варто, бо вони на се не заслужили. Що можна відповідати тій людині, яка сама завсїгди носить ся з горівкою, а на другого кричить за пянство. Я отсим не відповідаю сій голоті, лише даю до відома робітникам, якої моральцости є ті людиї, що пишуть в чорносотенних газетах на робітників пашквілї і за що вони були викинені з Укр. Роб. Дому в Ріджайні. Те пер вони почали вже тягатись по судах.

Також Шершень.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Кірклєнд Лейк, Онт.

Дорогі Товариші! Хочу подїлитись з вами сумним випадком, який трапив ся тут дня 15. мая. Сей видок забрав з рядів свідомих робітників т. Д. Ткачука. Ви знаєте, як приходить ся убивати ся робітникови в сучаснім капіталістичнім ладї, щоби утриматись при житю самому і утримати свою сїмю. Серед таких обставин жив і покійний т. Д. Ткачук. Не маючи відповідної роботи примушений він був виїхати на риболовлю. Але не пощастилось. Тов. з озера не вернув, а в кілька днїв пізнійше знайдено його на днї озера. Покійний лишив жінку і двоє дітий. Числив 24 роки житя. Походив з села Добровляни, Схід. Галичини. Стало стояв в рядах свідомих робітників і працював на користь робітничій справі. Похоронили його тихенько без жадної церемонії.

Спи дорогий Товаришу, земля Тобі пером.

Майнер.

ДО ВІДОМА ЧЛЕНАМ БУВШОГО Т-ВА ІМ. ФРАНКА В ВАТЕРЛО.

Ватерло, Онт.

Отсим подаю до відома всїм членам і прихильникам бувшого т-ва ім. Ів. Франка у Ватерло, що ті члени, які полишились в згаданім товаристві, в числї 7, рішили на спеціяльних зборах 17. мая передати весь маєток згаданого бувшого товариства для користованя ново-зорганізованому Робітничому Товариству, яке обіймає Ватерло і Кіченер. Маєток у вартости представляєть ся так:

Гардероба вартости	$68.25
Меблї	35.05
Бібліотека	26.85
Готівка грішми	18.61
Наклад книж. п. н. в кітах розпусти	100.00
Разом	**$248.76**

С. Бабій,
секр. був. т-ва І. Франка.

ПОВІДОМЛЕНЄ.

Кенора, Саск.

Отсим оповіщаєть ся кенорських Українців членів і членкинь Товариства просвіти ім. Т. Шевченка, що дня 5. червня о год. 2-ій по полудни відбудуть ся у власнім Домі при 4-ій улиці під числом 507 надзвичайні збори сего Товариства.

Кождий член повинен обовязково явити ся. Врази-ж неможливости при бути, то передати другому право свого голосу, про що повідомити заряд. На зборах має вибратись предсїдателя на місце уступившого, як також богато є иншим важних справ до порішеня, між иншим справа при будованя більшої сцени і заведене кращих порядків в галї.

А. П., секр.

ПОШУКУЮ своїх братів Николая і Івана Задубрівського, з Кіцманя, Буковина. Николай перебував перед роком в Венкувер, а Іван перед тома роками в стейті Мінесота.

Моя адреса:
W. Zadubriwsky
Box 582
(45) Thorold, Ont.

ПОШУКУЮ свого вуйка Стефана Дабеку і Тодора Савчука, з села Мігучини, повіт Серет, Буковина. Перебували довший час в Брітіш Колюмбії. Хто би про них знав або вони самі хай зголосять ся на адресу:
John Sauchuk
Box 376
Kirkland Lake, Ont. (45)

ПОШУКУЮ Петра Ошуста. Маю для него важний лист. Зголошуватись на адресу:
M. Borshuk
Dear Boven, Mich. (44)

ПРОДАМ ДЕШЕВО шевську робітню в добрім положеню між густо заселеними мешканцями. Є вся добірна шевська машинерія. Продам дешево, бо мушу їхати до старого краю. Зголошувати ся до:
Dmytro Zacharuk
642 Aberdeen Ave
Winnipeg, Man. (44)

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

одиноку українську робітничу газету на еміграції в Европі

"НАШУ ПРАВДУ"

орган Комуністичної Партії Східної Галичини.

Виходить раз на тиждень.

Передплата для Америки і Канади виносить $2.00 на рік.

Передплату шліть на адресу:

IWAN PASITSCHNYK,
Theresiengasse 65,
WIEN XVIII., AUSTRIA.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ

МОЛОТ

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ

Передплата — $2.00 на рік, 10 цнт. поодиноке число.

"MOLOT"
414 E. 9th STR. — — — — NEW YORK, N. Y.

ЧИТАЙТЕ! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТИ" ЧИТАЙТЕ!

ОДИНОКА ЩОДЕННА ЧАСОПИСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В АМЕРИЦІ, ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ОКРІМ НЕДІЛІ.

Ся часопись має своїх кореспондентів в Европі як також в ріжних центрах української еміграції в Америці.

ПЕРЕДПЛАТА В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ ВИНОСИТЬ:—

На рік	$ 9.00
На 6 місяців	4.50
На 3 місяці	2.50
Поодиноке число	3. ц.
В Европу	10.00

Передплату шліть на адресу:

UKRAINIAN DAILY NEWS
502 EAST 11th STR. — — — — — — NEW YORK, N. Y.